

نوبِ نوشتن

نفر چشمه

گمبورد دولت آبادی

اندیشیدن را جدی بگیریم. اندیشیدن. آن چه ما کم داریم، مردان و زنانی است که اندیشیدن را جدی گرفته باشند. اندیشیدن باید به مثابه‌ی یک کار مهم تلقی بشود. اندیشه ورزیدن.

بند زبان را ببندیم و بال اندیشه را بگشاییم. نویسنده نباید — فقط — در بند گفتن باشد. برای گفتن همیشه وقت هست، اما برای اندیشیدن ممکن است دیر بشود. چرا یک نویسنده نباید مغز خود را برای اندیشیدن و برای تخیل تربیت کند؟